

Sygn. akt III AUa 146/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 kwietnia 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu Wydział III

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Maria Pietkun
Sędziowie:	SSA Stanisława Kubica SSO del. Ireneusz Lejczak (spr.)
Protokolant:	Magdalena Krucka

po rozpoznaniu w dniu 24 kwietnia 2012 r. we Wrocławiu

sprawy z wniosku W. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o emeryturę

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

od wyroku Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Opolu

z dnia 22 listopada 2011 r. sygn. akt V U 1925/11

oddala apelację.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 22 listopada 2011 r. Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Opolu zmienił decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z dnia 23 sierpnia 2011 r. i przyznał wnioskodawcy W. S. prawo do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach od dnia 16 września 2010 r., przyjmując za udowodniony okres pracy w szczególnych warunkach od dnia 23 czerwca 1976 r. do dnia 22 grudnia 1978 r. i od dnia 15 sierpnia 1980 r. do dnia 31 maja 1989 r. w Przedsiębiorstwie (...) w W..

Powyższe rozstrzygnięcie Sąd Okręgowy oparł na następujących ustaleniach faktycznych:

Wnioskodawca, urodzony (...), obecnie nie pozostaje w stosunku pracy, począwszy od dnia 18 grudnia 1999 r. pobiera rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy do dnia 30 kwietnia 2012 r. Na dzień 1 stycznia 1999 r. wykazał 26 lat 6 miesięcy i 29 dni okresów składkowych i nieskładkowych, nie jest członkiem OFE.

W dniu 25 sierpnia 2010 r. wnioskodawca złożył wniosek o emeryturę. Organ rentowy decyzją z dnia 23 sierpnia 2011 r. odmówił wnioskodawcy prawa do emerytury, przy czym nie uwzględnił mu okresu pracy od dnia 15 sierpnia 1980 r. do dnia 31 maja 1989 r. na stanowisku monter – spawacz i okresu od dnia 23 czerwca 1976 r. do dnia 22 grudnia 1978 r. na stanowisku spawacza elektrycznego w (...) w W..

W zaświadczeniu Składnicy Akt w P. z dnia 12 lipca 2011 r. wynika, że w aktach osobowych wnioskodawcy brak jest świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

W okresie od dnia 23 czerwca 1976 r. do dnia 22 grudnia 1978 r. wnioskodawca pracował w w/w zakładzie w pełnym wymiarze czasu pracy początkowo jako spawacz elektryczny, a następnie jako spawacz – brygadzysta, a od dnia 15 sierpnia 1980 r. do dnia 31 maja 1989 r. jako spawacz.

W dniu 16 czerwca 1976 r. wnioskodawca otrzymał angaż na stanowisko spawacza elektrycznego – izolatora, jednak czynności izolatora w ogóle nie wykonywał i już w umowie o pracę z dnia 22 czerwca 1976 r. powierzono mu stanowisko spawacza elektrycznego. Po roku pracy został brygadystą i nadzorował pracę pracowników fizycznych i hydraulików. Był jedynym spawaczem w swojej brygadzie, wobec czego to on wykonywał wszystkie prace spawalnicze. Do zakresu obowiązków brygady wnioskodawcy należał demontaż starych urządzeń grzewczych i montaż nowych, przy czym wnioskodawca stale wykonywał prace spawalnicze.

Wnioskodawca od dnia 15 sierpnia 1980 r. ponownie podjął pracę w w/w zakładzie i miał taki sam zakres obowiązków jak poprzednio. Na umowie o pracę wpisano mu stanowisko monter – spawacz, ale tylko dlatego, że w zakresie pracy spawacza mieści się również montaż części, które są spawane. Poza spawaniem elektrycznym wnioskodawca wykonywał także prace spawalnicze gazowe rur kotłowych. Pracował przy remoncie kotłów przemysłowych w różnych zakładach na terenie całej Polski.

Wnioskodawca pracował również jako spawacz w okresach: od dnia 10 października 1968 r. do dnia 24 czerwca 1969 r. w Stoczni (...) i od dnia 25 sierpnia 1969 r. do dnia 5 czerwca 1975 r. w Przedsiębiorstwie (...) w S..

Kurs podstawowego spawania gazowego wnioskodawca ukończył z wynikiem pozytywnym w dniu 17 marca 1978 r., a w dniu 30 października 1981 r. ukończył kurs spawania gazowego rur kotłowych.

Przy tak poczynionych ustaleniach faktycznych Sąd Okręgowy uznał, że odwołanie wnioskodawcy jest zasadne.

Sąd Okręgowy wskazał, że z umów o pracę i świadectw pracy za pierwszy sporny okres wynika, że wnioskodawca stale i w pełnym wymiarze czasu pracował jako spawacz elektryczny i następnie jako brygadzysta spawacz. Odnośnie drugiego spornego okresu, to co prawda w angażu z dnia 14 sierpnia 1980 r., jak i w świadectwie pracy, wpisano stanowisko pracy – monter spawacz. Jednak w ocenie Sądu Okręgowego wyjaśnienia wnioskodawcy, iż do zwykłego zakresu obowiązków spawacza należały także prace monterskie polegające na wcześniejszym połączeniu elementów, które następnie były spawane, są wiarygodne. Prace te nie były typowymi pracami monterskimi, lecz stanowiły jedynie niezbędny element procesu spawania. Wyjaśnienia wnioskodawcy znajdują potwierdzenie w książeczce spawacza. Nadto sąd pierwszej instancji wskazał, że wnioskodawca już we wcześniejszych okresach pracy, nie kwestionowanych przez organ rentowy, pracował jako spawacz.

W tych okolicznościach Sąd Okręgowy uznał, że w spornych okresach wnioskodawca wykonywał pracę w szczególnych warunkach i po doliczeniu okresu pracy w szczególnych warunkach uznanych przez organ rentowy wynoszących łącznie 6 lat 5 miesięcy i 28 dni spełnia warunek 15 lat pracy w szczególnych warunkach i w konsekwencji przysługuje mu prawo do wcześniejszej emerytury.

Powyższy wyrok w całości zaskarżył organ rentowy, zarzucając, mu naruszenie art. 184 i art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r., Nr 153, poz. 1227) w związku z §2 i §4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43) przez uznanie okresów

pracy od dnia 23 czerwca 1976 r. do dnia 22 grudnia 1978 r. i od dnia 15 sierpnia 1980 r. do dnia 31 maja 1989 r. w Przedsiębiorstwie (...) w W., jako okresów pracy w szczególnych warunkach i w konsekwencji przyznanie mu prawa do emerytury. Nadto zarzucił błędne ustalenia faktyczne, co do uznania twierdzeń wnioskodawcy za wiarygodne, iż w spornych okresach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował jako spawacz elektryczny i gazowy.

Wskazując na powyższe wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja organu rentowego jest nieuzasadniona.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy, czyli 1 stycznia 1999 r., osiągnęli: okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn (pkt 1) oraz okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 (pkt 2). Z kolei po myśli ust. 2 tego przepisu emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa oraz rozwiązania stosunku pracy - w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem.

Zgodnie z art. 32 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w związku z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r., będącym pracownikiem, o którym mowa w ust. 2 – 3, zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura, jeżeli osiągnął wiek emerytalny (60 lat) oraz posiada 25-letni okres zatrudnienia, a w tym, co najmniej 15 lat okresów pracy w warunkach szczególnych.

W sprawie bezspornym jest, że W. S. spełnia przesłanki dotyczące wieku, ogólnego stażu ubezpieczenia emerytalnego, nieprzystąpienia do OFE i rozwiązania stosunku pracy. Nadto poza sporem jest, że wnioskodawca wykazał 6 lat 5 miesięcy i 28 dni okresów pracy w szczególnych warunkach.

Natomiast sporna kwestia sprowadzała się do ustalenia, czy wnioskodawca spełnia warunek 15 lat pracy w szczególnych warunkach, a w szczególności, czy podczas zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w okresach: od dnia 23 czerwca 1976 r. do dnia 22 grudnia 1978 r. na stanowisku spawacza elektrycznego i od dnia 15 sierpnia 1980 r. do dnia 31 maja 1989 r. na stanowisku monter – spawacz, wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasowym pracę w szczególnych warunkach.

Organ rentowy zarzucił, że uznaniu w/w okresów za okresy pracy w szczególnych warunkach sprzeciwiają się: brak świadectwa pracy w szczególnych warunkach, brak świadków potwierdzających wykonywanie przez wnioskodawcę pracy spawacza elektrycznego, angaż z dnia 16 czerwca 1976 r., z którego wynika, że pracował jako spawacz – izolator, angaż z dnia 14 sierpnia 1980 r. świadczący, że pracował jako monter – spawacz. Nadto wpisy zawarte w książeczce spawalniczej dotyczące przebiegu pracy spawalniczej nie obejmują pełnych lat.

Powyższe zarzuty są nietrafne. Przede wszystkim sam brak świadectwa pracy w szczególnych warunkach nie przesądza jeszcze o tym, że wnioskodawca w spornych okresach nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach. Należy podkreślić, że wykonywanie pracy w szczególnych warunkach można wykazać za pomocą innych środków dowodowych, co też miało miejsce w sprawie. Przedstawiona przez wnioskodawcę książeczka spawacza wyraźnie potwierdza, iż w wymienionych w niej okresach świadczył pracę spawalniczą. Okresy te łącznie wynoszą 9 lat 9 miesięcy i 5 dni. Pozostałe dokumenty w sprawie, w tym świadectwa pracy z: dnia 22 marca 1990 r. i dnia 31 maja 1989 r. oraz umowy o pracę z: dnia 22 czerwca 1976 r. i dnia 14 sierpnia 1980 r., świadczą jasno, że w spornych okresach był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy. Zarówno treść tych dokumentów, jak ich autentyczność, nie budzi

wątpliwości, czego sam organ rentowy nie kwestionował. Zatem stanowią one wystarczającą podstawę do uznania, iż co najmniej w okresach wymienionych w książeczce spawacza, wnioskodawca stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę spawacza, a więc pracę w szczególnych warunkach określoną w wykazie A dziale XIV poz. 12 stanowiącego załącznik do w/w rozporządzenia. Należy zauważyć, że po doliczeniu tych okresów wynoszących 9 lat 9 miesięcy i 5 dni i okresów uznanych przez organ rentowy (6 lat 5 miesięcy i 28 dni) wnioskodawca posiada łącznie 16 lat 3 miesiące i 3 dni okresów pracy w szczególnych warunkach i więc tym samym spełnia warunek 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Co prawda z angażu z dnia 14 sierpnia 1980 r. i ze świadectwa pracy z dnia 31 maja 1989 r. wynika, że wnioskodawca oprócz prac spawalniczych wykonywał również prace monterskie. Jednak, wbrew twierdzeniom organu rentowego, nie podważa to wykonywania przez niego prac spawalniczych stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w w/w okresach. Należy bowiem zauważyć, że do obowiązków spawacza oprócz prac typowo spawalniczych należą również prace polegające na wcześniejszym połączeniu elementów, które następnie zostaną pospawane. Zatem są to prace ściśle związane z przebiegiem procesu spawania, wobec czego nie ma podstaw do ich wyłączenia z prac spawalniczych. Należy zauważyć, że ustawodawca, określając pracę w szczególnych warunkach, wyraźnie użył określenia „przy spawaniu” zamiast terminu „spawacz”, co pozwala objąć nim także w/w prace monterskie. Takie rozumienie rozważanego zwrotu wynika z jego wykładni językowej, prowadzącej do wniosku, że podobnie jak inne podobne zwroty, np. „przy sprzątaniu”, obejmuje czynności związane ze spawaniem. Tak więc mimo wykonywania przez wnioskodawcę prac monterskich, ściśle związanych z przebiegiem procesu spawania, wykonywał on w tym zakresie prace przy spawaniu. Natomiast zgromadzone w sprawie dokumenty w żaden sposób nie dowodzą, iż wnioskodawca wykonywał prace monterskie nie związane z procesem spawania. Tak więc w tych okolicznościach prawidłowo sąd pierwszej instancji przyjął, że wnioskodawca spełnia warunki do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 kpc oddalił apelację organu rentowego jako bezzasadną.

R.S.